

haven. De zware balken, welke anders die twee deelen scheiden, zijn vóór de vorst weggenomen. Toen geen schip meer binnenviel, behoefde men dezen nachtelijken slagboom niet meer en om bij den ijsgang geen schade te lijden, nam men de balken weg.

Vóórop staan Bot-Jaap en Jonge Krelis, ieder met een korte, maar zware boothaak gewapend, om de ijsschotsen weg te duwen. Jaap is goed geluimd; met zijn harde knuisten en gespierde armen hanteert hij zijn zwaar wapen, als was 't een veertje. Iedere ijsschots, die de vaart dreigt tegen te houden, krijgt een nijdige stoot met de scherpe punt, terwijl zijn korte, schertsende uitroepen de ernstige trekken zijner metgezellen van tijd tot tijd opvroolijken. Jonge Krelis doet niet minder zijn best, tegelijk scherp uitkijkend of vóóruit groote, gevaarlijke stukken komen aanschieten, om dan door een korte opmerking met hooge scherpe stem, die duidelijk tot op den wal gehoord wordt, zelfs boven het loeien van den wind, den ouden schipper aan het roer aanwijzingen te geven.

Aan weerszijden staan achter Bot-Jaap en Jonge Krelis een paar jonge mannen eveneens met haken gewapend om de schotsen verder te duwen, terwijl de overigen op de roebanken zitten, met de riemen naast zich binnen boord, of nu en dan met een riem tegen een schots duwend.

Molm en de zijnen zijn bij den havendam gekomen. Met moeite slechts houden ze zich staande, scherp voorovergebogen tegen den wind in, Nu en dan keeren ze zich met den rug tegen den wind, even stilhoudend om diep adem te halen. Molm staat op den dam. Het water reikt hem tot de knie en met den eenen arm houdt hij een der palen van het voetstuk omklemd, waarop het vuurbaken rust. In de vrije hand houdt hij den lantaarn, die slechts een zwak schijnsel vertoont van een korte, walmende vetkaars. Daar gaat het sein. Langzaam schommelt het licht heen en weer, terwijl de drager met voorovergebogen hoofd en uitgerekten hals, naar het scheepje tuurt.

Niets! . . . .

Nog eens gezwaaid met lange, vaste halen. Daar verschijnt op 't dek een licht, dat eveneens bewogen, het bewijs levert, dat het sein gezien en begre-

Daar gaat het sein.